

JOAN ANDREU PARRA

Milagros Villamarín ha deixat una temporada la seva Huelva natal i la feina com a administrativa al servei andalús de Salut per incorporar-se a la Comissió Permanent de la GOAC (Germandat Obrera d'Acció Catòlica) a Madrid. Des d'aquí, com a moviment evangelitzador en el món del treball, han decidit donar a conèixer la Doctrina Social de l'Església (DSE) per mitjà de 23 vídeos didàctics amb l'agència Cinco Panes. Es poden consultar a www.hoac.es/dsi.

La DSE, encara és un tresor per conèixer dins i fora de l'Església?

És una gran desconeguda, tot i que anem fent passes. El repte més gran és dur la DSE al dia a dia, que es conformi en criteris i elements que ens ajudin a construir una societat més d'acord amb l'Evangelí.

A les comunitats eclesials trobem persones que diuen que l'Església no ha de ficar-se en política. Què els diria?

La política forma part de la nostra dimensió humana fonamental. Som éssers socials que ens necessitem els uns als altres, per això és fonamental que ens ocupem d'organitzar la societat per al bé de tothom i no per al d'uns pocs. Em temo que les persones que opinen això tenen interessos que van contra el bé comú. Som responsables i els cristians hem de reclamar aquesta forma de participar en la societat.

«La política hauria de tenir com a centre la lluita contra l'empobriment», diuen als vídeos. Els empobrits són els grans absents de les polítiques?

Efectivament. Els empobrits són aquelles persones a les quals no se'ls permet viure amb dignitat; que, per exemple, no accedeixen a un lloc de feina o que malgrat que treballen necessiten el suport de la família o de Càritas. No hi ha dret que això continuï passant. Hi ha molt pocs programes polítics que parlin d'una feina decent per a tothom. I el nostre deure és exigir que aquestes persones hi siguin. Si no és així, la justícia i la dignitat de la persona no es donaran.

«Sense lluita per la justícia no hi ha amor, i sense amor no hi ha huma-

Milagros Villamarín, responsable de compromís i relacions internacionals de la GOAC

«És fonamental que organitzem la societat per al bé de tothom i no per al d'uns pocs»

nitat.» Podria ser una bona màxima per a un seguidor de Jesucrist?

Totalment; estem convençuts que aquesta política i organització de la nostra societat ha d'estar dirigida per l'amor concret a les persones concretes. Necessitem com l'aire que respirem la revolució de la misericòrdia, la cooperació dels uns amb els altres i no la competència de tots contra tots, que és el que genera aquest sistema i que ens destrueix.

«La lluita contra l'empobriment és incompatible amb el paternalisme i amb l'assistencialisme», diu. L'Església ho estem fent bé, en aquest sentit?

Càritas ha dedicat molt de temps a l'assistencialisme, perquè hi ha gent que no té res per menjar ni lloc on dormir, però és important

que s'hagi sumat a la iniciativa Església pel Treball Decent. Entenen que per superar la situació de precarietat és fonamental el treball digne. A més, les persones han de ser protagonistes del seu procés d'alliberament, les hem d'acompanyar els qui estem més ben situats i caminar plegats.

Ens costa veure la feina com una dimensió essencial de la persona, no només una variable econòmica. El neoliberalisme està guanyant el discurs?

Sí, d'aquí la nostra lluita. El neoliberalisme exigeix i necessita el subjecte del treball com una mercaderia, a disposició total. Així no és possible construir una família, criar fills, ni tan sols parella o una xarxa d'amics, la qual cosa va contra la dimensió fonamental de la persona.